

SCHRIFTMEDITATIE

"Jezus is overgeleverd om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardigmaking".

Rom.4:25

Dat is het nu, wat Paulus zegt: Christus is opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Daar neemt Paulus mijn ogen, keert ze van mijn zonden af en richt ze op Christus; want als ik op mijn zonden zie, dan verworgen zij mij. Daarom moet ik op Christus zien, Die heeft mijn zonden op Zich geladen en de duivel de kop vertreden, en is tot een zegen geworden. Daar liggen zij dan niet meer op mijn geweten, maar op Christus, Die zij willen doden. Laat ons nu zien wat zij met Hem doen. Zij werpen Hem op de grond en doden Hem. O Heere, waar blijft nu mijn Christus, mijn Zaligmaker? Ja.. daar komt de Heere en heft mijn Christus op en maakt Hem levendig; en niet alleen levendig, maar zet Hem ook in de hemel en laat Hem nu regeren over alles. Waar bleef nu de zonde? Daar ligt zij onder Zijn voeten. Wanneer ik nu daarop vertrouw, heb ik een vrolijk geweten, gelijk Christus had, daar ik dan zonder zonde ben; en ik trotseer de dood, de duivel, de zonde en de hel, om mij leed te doen. Daar ik een Adamskind ben, kunnen zij mij leed doen: in één woord: als een Adamskind moet ik sterven. Maar nu Christus mijn schuld op Zich heeft geladen en daarom gestorven is en Zich om mijn zonden heeft laten verworgen, kunnen ze mij niet schaden; want Christus is hun te sterk, zij kunnen Hem niet houden, Hij rukt Zich los en werpt hen ter aarde, vaart ten hemel en regeert daar over alles in eeuwigheid. Daar heb ik dan een goed geweten, ben vrolijk en zalig, vrees niet meer voor die dwingelanden, want Christus heeft mijn zonden van mij genomen en op Zich geladen, En nu kunnen ze op Hem niet blijven.

Waar gaan ze dan heen? Zij moeten verdwijnen en te gronde gaan. Alzo is het geloof werkzaam, dat hij die gelooft dat Christus de zonde heeft weggenomen, zonder zonde is, als Christus, en dat voor hem dood, duivel en hel overwonnen zijn en geen schade meer kunnen toebrengen.

Daar is dan nu de spreuk in Hosea 13:14, welke Paulus toepast op de overwinning door Christus behaald, daar Hij is opgestaan en zonde, dood en hel, ja, alles overwonnen heeft. Tot die overwinning is de dood verslonden, zo zegt Paulus, en hij daagt de dood uit: Waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? Als wilde hij daarmee zeggen: Dood waar zijn nu uw tanden? Gij had vroeger een prikkel, waar is die gebleven? Christus heeft hem u ontnomen. Dood, waar is nu uw prikkel? Hel, waar is nu uw scherpte en kracht? En dan getuigt hij, dat de kracht der zonde de wet is, Want hoe meer de wet gekend wordt, des te meer drukt en steekt de zonde. Daarom zegt Paulus, dat Christus aan de dood de prikkel heeft ontnomen en die heeft vernietigd. En nu, die goede tijding heeft Hij niet medegenomen naar de hemel, maar achtergelaten op de aarde om te worden gepredikt, dat voor hem, die Christus daarvoor houdt, prikkel, zonde en dood weg zijn. Dat is met recht Evangelie; dat geeft leven, kracht, macht en merg, en daarop hebben alle woorden der Schrift betrekking. Leer derhalve Christus recht kennen, want de ganse Schrift verbindt het bezit der gerechtigheid aan de rechte kennis van Christus; maar dat moet de Heilige Geest werken. Dat wij daarom God bidden dat Zijn Evangelie op de voorgrond moge treden, en wij Christus recht leren kennen, en alzo met Hem opstaan dat allen, gelijk Hij, tot de ere Gods komen.

Met onze macht is 't niets gedaan,
wij zijn welras verloren.

Voor ons is in de strijd gegaan

de Held, door God verkoren.
Vraagt gij wie, zo weet,
dat Hij Christus heet,
de Heer Zebaoth,
er is geen ander God;
Hij moet het veld behouden.

Martinus Luther.

oo00oo

SCHRIFTMEDITATIE

"En ziet, er geschiedde een grote aardbeving;
want een engel des Heeren, nederdalende uit
de hemel, kwam toe en wentelde de steen af
van de deur, en zat op denzelve".

Mattheüs 28:2.

't Onvergankelijk Levenslicht
Rees met gans ontdekte luister
Uit de snoodheid van 't gericht,
Uit der graven somb're kluister.
't Nachtuur is voorbijgegaan.
't Licht des heils is opgestaan.

Hemelglans en gloed bestraalt
't Graf, bezegeld door de Joden.
De eng'len Gods zijn neergedaald,
De aardse wachters zijn gevloten.
Beving grijpt de wereld aan.
Onze Heer is opgestaan.

't Graf is ledig, nadert, ziet...
O door trouw gedreven vrouwen.
Zoekt Hem bij de doden niet.
Dien geen doodsgeweld kon houën.
De engel zelve kondt het aan,
Dien gij zoekt is opgestaan.

DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN. Ziet, be-
drukte vriend en vriendin...de steen is van
het graf afgewenteld. Die akelige steen. Die
zware steen. O, steen van aanstoot...steen van
scheiding. Tranen vielen op u neer. Vormt
gij het einde van onze gekrenkte hoop? Steen
van smart...gij vormt de scheiding tussen
dood en leven.

Wie kan u afwentelen? Wie kan u uit de weg ruimen? Achter u ligt de Steen der hulp..de beproefde Steen...de kostelijke Steen...de Hoeksteen.

Wie zal ons de zware steen van het graf afwentelen? Wie zal de scheiding doorbreken? Wij kijken naar beneden en hebben geen oog voor het wonder dat het Begint te Lichten. Onder ons zijn stenen. Achter ons zijn stenen. Vóór ons zijn stenen. Wie, wie zal dan die éne steen, die verzegelde steen, van het graf afwentelen?

Dat er bij ons stenen voor de deuren zijn, is erg. En dat ons hart harder dan een steen is, ook dat is erg. Maar het ergste is toch dat onze Hulp achter de steen besloten ligt. Hij was toch de Enige die de stenen kon afwentelen. Voor de ellendige was Hij de Steen der Hulp. Nu is juist deze Redder neergelegd in het stille graf.

En wij slaan onze ogen op naar de stenen en klagen: Vanwaar zal onze hulp komen?

De bedroefde vrienden hebben de grote steen voor de deur van het graf gewenteld. 't Was hun of ze de ijzig koude hand van de dood om hun hart voelden. Ze kijken..ze kijken nog eens om..maar het blijft stil. De wind suizelt door de oude bomen van de hof. Jezus, waar zijt Gij? Is nu alles voorbij? Hoe onwezenlijk. 't Lijkt wel of de hele wereld leeg is. 't Hele leven zo onbeduidend en arm.

Mijn grendels schoven weg,
De leegte nam mij in;
Waar ik mij nederleg
Is de aarde zonder zin.

Ik wankel naar den dood,
Struikelend over puin;
-Wie sprak van avondrood?-
Het spookt in elken tuin.

Heeft het leven zich verloren in de dood? Is er geen verwachting? Blijft de cirkel van de op- en ondergaande zon eeuwig gesloten? O, dan zijn we verloren.

Dan blijven de deuren van onze gevangenis dicht. Nooit komt het einde aan de nacht van zonden. Geen hoop..zonder God in de wereld. Waartoe zijn we geboren? Waartoe beslaan we onnut de grond?

Lieve mensen..wat zijn de stenen zwaar en hard. Ze hangen aan onze hals en trekken ons naar de diepte. De stenen belemmeren ons de doortocht..bezwaren het hart. Ach, ik harde, onbehouwen steen. Nee, ik ben geen edelsteen vol glans en praal. Ik ben een zwarte steen. Is er nog Paaslicht voor stenen? Is er hoop voor bedrukten en ontredderden? Is er nog een woord van troost voor zondaren? Ja, toch. Alles heeft een bestemde tijd. Er is een tijd om stenen weg te werpen en een tijd om stenen te vergaderen. Op de hoge hemelklok is het tijd om stenen weg te werpen en stenen te vergaderen...Want een engel des Heeren, nederdalende uit de hemel, kwam toe en wentelde de steen af van de deur, en zat op denzelve.

Ha, harde, grote steen..Je lag daar zo onbewogen in je zegels. Wij dachten dat je eeuwig bleef liggen, steen van scheiding. En ook meenden wij, dode stenen, eeuwig onder de steenhoop bedolven te zullen zijn. Dat zou toch ons verdiende loon zijn. Die een steen wentelt, op hem zal hij wederkeren.

Maar ziet nu eens goed de hof in. Wat zien we? De steen is afgeworpen. Een dienaar van God zit er op. Het graf is open. De weg is vrij. Er is antwoord op de pijnigende vraag: Wie zal ons de steen van het graf afwentelen? De steen IS afgewenteld. Hij dient tot zitplaats voor de hemelbode.

Welk een wonderlijk tafereel..De grote steen bezwijkt onder het gewicht van de hemel.

Geen steen hield Jezus graf omkneld,
Hij overwon, de sterke Held.

Jezus werd een dode en is weder levend geworden. Dáárom mogen wij horen de wondere belofte: Al laagt gijlieden tussen twee

rijen van stenen, zo zult gij toch worden als vleugelen ener duif.

De engel zit op de steen en Jezus gaat stenen vergaderen. Laat het dan een puinhoop zijn.. Hij zegt: Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op saffieren grondvesten; en uw glasvensters zal Ik kristallijnen maken, en uw poorten van robijnstenen, en uw ganse landpale van aangename stenen...

Hij heeft beloofd het stenen hart uit het vlees weg te nemen en een hart van vlees te geven. De dode steen is weggerold, en de levende Steen, van de bouwlieden verworpen, is tot een Hoofd des hoeks gesteld.

Ach ja...stil maar. Ik weet wel dat het zo donker kan zijn. Ik weet wel van ontelbaar veel zware, zwarte stenen, die ons tegen zijn. Maar God wil dat ik tot mezelf en tot u spreek: De steen ligt aan de kant. Een engel zit erop. Ge krijgt het graf nooit meer dicht. De zegels zijn verscheurd. Christus heeft overwonnen. Ook voor mij? Voor zo'n harde molensteen? Vraag het dan aan Petrus en Thomas en Filippus en Maria en Martha. Vraag het aan de moordenaar en de hoofdman. Wat roepen ze ons toe? Mij, de grootste der zondaren, is barmhartigheid geschied.

Dat is toch een hemelsgroot verschil: Dode stenen in de hel..of..levende stenen in het geestelijk gebouw. Wie kan dat bevatten?

Soms denk je: Wanneer zal ik toch alle stenen kwijt zijn? Dan weegt de wet der zonde en des doods zo zwaar. Je kunt niet over je stenen hart heen zien naar het hart van vlees. Als een afkeurenswaardige steen lig je op de wereld. Hetgeen ik wil. dat doe ik niet. Ik ben zwart.. en waar is de liefelijkheid?

Och, dat de trouwe Herder kwam en stenen in Zijn handen nam.

O, grote Bouwer van het huis van God. Wil ons en onze kinderen in Uw huis als levende stenen invoegen. Want een sterke engel staat gereed... en hij hief een steen op als een grote molensteen, en wierp dien in de zee, zeggende:

Aldus zal de grote stad Babylon met geweld
geworpen worden, en zal niet meer gevonden
worden.....Nog steeds zit de engel op de
steen. De weg door het graf en uit het graf
is gebaad. Grote Herder...Heb toch een wel-
gevallen aan het gruis. En voeg ons tot Uw
huis.

Bij ons zijn de onwaardige "nieten". Maar
Gij zijt de Rotssteen Wiens werk volkomen is.
Kom haastig.

Lieve lezer...een hartelijke groet uit de
steenachtige aarde: De Heere is waarlijk op-
gestaan. De goede aarde is bereid voor de
ellendige. De engel zit op de steen en sym-
bolen worden tot symbalen.

Daar heeft de vijand boog en schild
En vuur'ge pijlen op verspild;
God brak het zwaard, bedwong den krijg.
Dat vrij het roofgebergte zwijg';
Uw roem, o groot en heerlijk Wezen,
Is tot veel hoger top gerezen.

Psalm 76:2.

D.C.O.

oo00oo